

Адабиёт ва санъатнинг халқ ҳаёти билан алоқасини мустаҳкамлайлик

Н. ХРУШЧЕВ

Коммунистик партия В. И. Лениннинг адабиёт ва санъат коммунизми учун умумхалқ курашининг таркибий қисми деган кўрсатмасига амал қилиб, ёзувчилар, rassomлар, ҳайкалтарошлар, композиторларнинг, совет маданияти соҳасида ишлаётган барча арбобларнинг фаолиятига, кўп миллатли совет социалистик маданиятининг ялпилишига ҳамма вақт биринчи даражали аҳамият бериб келди ва шундай аҳамият бериб келмоқда.

Совет адабиёти ва санъати халқ ҳаёти билан, халқнинг коммунизми учун кураши билан боғланганлиги учун кўчидир. КПСС XX

съездида таъкидлаб айтилдики, адабиётимиз ва санъатимиз арбоблари янги жамият қуриш ва меҳнатқашларни коммунизм руҳида тарбиялаш соҳасидаги буюқ вазифаларини амалга оширишда коммунистик партиянинг содир ёрдамчиларидир.

Адабиёт ва санъатнинг ривожлантириш масалаларини коммунистик партия ва совет халқи ҳозирги вақтда мамлакатимизнинг экономикаси ва маданиятини янада юксалтириш соҳасида, коммунистик жамият қуриш учун курашда бажаратган муҳим вазифалардан ажратиб олган ҳолда ҳал қилиш мумкин эмас.

Биз 1953 йилда Марказий Комитетнинг сентябрь пленумида қилиш ҳўжалиғига раҳбарлик қилиш соҳасида йўл қўйилган камчиликлар тўғрисида очиқ-ойдин ва рўй-рост гапирганимизда, капиталистик мамлакатлардаги душманларимиз қанадано-халқимиз ва шовкин-сурон кўтарганликларини сиз эсасаланиб керак. Душманлар: колхозлар барбод бўлишти, советларнинг ҳамма ишлари барбод бўлишти деб шовкин кўтардилар.

Ана шу йиллар ичида партия, бутун совет халқи қишлоқ ҳўжалиғини юксалтириш соҳасида катта иш қилдилар ва бу ишнинг самараларини чар бир совет кишиси кўриб турибди. Нима учун бизнинг қишлоқ ҳўжалиғимиз узоқ вақт давомда қийинчи қозондиқла тўшиб қолган эди? Бу қозондиқ шунинг учун эъ берган эдикки, марказдаги ҳеч бир киши жойлардаги аҳволни чинакам ўрганишини истамасди. Маълумки, Сталин ҳеч қандай бормас эди, қишлоқ ҳўжалиқ ходимлари билан масалалашмас эди, маҳаллий ходимларнинг овозига қўлоқ солмас эди, у қишлоқ ҳўжалиғини қузишти турлини тошларган марказдаги кишилар эса катта камчиликларни ундан яширдилар, қўбўзғамчилик билан шугулланишлар. Колхозчиларнинг, қишлоқ ҳўжалиқидан барча ходимларнинг қишлоқ ҳўжалиқ маҳсулотлари еттиштиришни қўйиштиришдан моддий маънафатдорлиги прынципи қўйиб равишда бўлиди.

Ақалли шундай мисолларни келтирай. Уруш тугатин биланқим жон ўзим тутилган қишлоққа бориб, жиянимизга кирдим. Унинг боғи бор эди.

— Ажойиб олмаларинг бор-да, — дедим мен унга.

У менга:

— Қузда қирқиб ташлайман, — деб жавоб берди.

— Нега? — деб сўрадим.

— Катта содирк тўяптики, — деди у. — Бордан сарар қилайман.

Мен бу гапни И. В. Сталинга ёзувчи, колхозчилар болларини бундай ёрдамчиликларини айтдим. У кейинчалик мени нарзалик деб атади, сонинг қарашинг нарзаликларинки, пролетарга ҳоё сийфий туғутини йўқотиб қўётгирсан, деди.

Бошқа бир мисол. Биз шахарлардан минглаб кишиларни қартошқа қовлаш учун колхозларга юборардик. Айни вақтда колхозчиларнинг ўзлари қартошқа қовлашда қатъий масаллар. Шундай бўлганимиз? Ҳа, бўлган эди. Нима учун колхозчилар қартошқа қовлашда ишларини истама эмасдилар? Чунки биз қартошқа тайёрлашга жуза оҳ ҳақ тўлардик. Қартошқани тайёрлаш пунктига етказиб беришнинг ўзи қолқоз оладиган даромаддан қимматроқ тушарди.

Биз бундай аҳволни ўзгартиришга, мувофиқ нарзаларни топшишга, колхозчиларнинг қишлоқ ҳўжалиқ маҳсулотларини еттиштиришдан моддий маънафатдорлигини явузлашда келтиришга мажбур бўлидик. Колхозчиларни моддий жиҳатдан маънафатдор қилай туриб, бу ишда олдинга сийлиб бўлаемди. Халқ учун гоёт зарур бўлган қалла, гўшт, ёғ, қартошқа қабил озиқ-овқат маҳсулотларини тўғрисида гап борганда, ана шунини унутмаслик керак. Аммо, афсуски, ана шу ҳақиқатни тушунамиздаги «бўлимжолар» бизда ҳали ҳам учраб туради. Ҳаётдан, халқ маънафатларини узоқлашиб кетган кишилар, асликима қаттиқ ёлпириб олганидан таъдирда, бу нарсани ишчи барбод қилиши, халқ маънафатларига жуза катта зарар етказиши мумкинлигини тушунишдан ажиздилар.

Идеология фронтини ходимлари ўртасида ҳам шундай кишилар бор. Улар эскирган тасавурулар, китобий ёхемалар, доғмалар ва формулалар асосида ишб келмоқдалар.

Сколатик китобий тасавуруларнинг ҳайла асосларини бундай тасавурулар бизнинг ишмида қўлишга зарар етказганлигини қирқиб бўлиш керак. Бундай тасавурулар билан барча янгиликлардан қўққоқлар, шовкин-сурон кўтардилар, ваҳимага бериладилар, назилани хўшролик билан таҳлил қилиш қобилиятини, ижтимоий таъриққибдан келиб чиқадиган етук масалаларни амалга ошириш аҳтижиятини тушуниш қобилиятини йўқотиб қўйдилар. Марказий Комитет қишлоқ ҳўжалиғида янгица планлаштириш тартибин кириштириш таҳлиф қиятанди, қозон кишилар ана шу таъдирга қарий чикдилар. Улар, агар биз ақилларни марказдан туриб планлаштиришдан воз кечадиган бўлсак, у вақтда қолқоз қилар буюқ ақмай қўйдилар ва биз нонсиз қоламиз, деб Марказий Комитетни ўқитишга уриниб кўрдилар. Турмуш ана шу қозон кишилардан қулади. Миллон-миллон колхозчилар планлаштиришнинг янги тартибин қирқиб қўллаб-қувватладилар, бу ишга ақиллик билан

киришдилар ва натижада биз катта ютуққа эга бўлидик.

СССРнинг асосий иқтисодий вази-фасини — жон бошига маҳсулот ишлаб чиқаришда энг ривожланган капиталистик мамлакатларга етиб олиш ва улардан ўзиб кетиш вази-фасини тарихий жиҳатдан энг қис-қа мулатта ҳал қилиш учун бизнинг мамлакатимизда эндиликда зарур шартларнинг ҳаммаси мажбу-рлигини партия XX съезди кўрсатиб берди. Ленин Октябрь революцияси арафасида бу вазифини социалистик давлатнинг энг муҳим вазифаларидан бири деб ҳисоблаган эди. Ана шу вазифининг ҳал этилиши СССР-нинг иқтисодий қудратини янада мустаҳкамлаш, халқнинг турмуш даражасини анча кўтариш имкони-ни беради.

Мамлакатимиз ишчилари ва деҳ-қонлари озодликка эришмоқ ва янги, соддатли турмуш қуриш учун 1917 йил октябрда болшевиклар партияси йўлдан, Ленин йўлидан бориб, помешчик-капиталистлар ту-зумини ағдариб ташлаш учун ку-рашдилар. Ана шу соддатли ҳаёт нимадан яборат? Шундан яборатки, инсон азид граждн бўлиши, ўз тақ-дирининг оғас бўлиши керак, экс-плуататорлар учун эмас, ўзи учун ишларини, маданиян ва фаровон ту-румни келтириш учун зарур бўлган нарсаларининг ҳаммасига сороб бў-лиши керак. Коммунистик партия меҳнатқашларнинг фаровонлигини оғимай ошириб бориш тўғрисида доимий равишда ғамхўрлик қилиш-ни ўзининг энг биринчи вази-фаси деб ҳисоблайди. Мамлакатда де-қин йиллар ичида қалла, гўшт, ёғ, сўт қабил турмуш учун зарур бўлган озиқ-овқатга ва халқ истеъмол қи-ладиган бошқа маҳсулотларга етар-ли даражада эга бўлиш бизнинг э-зирги вақтдаги вази-фасидир. Пар-тия мамлакатимиз меҳнатқашлар-ни обод уй-жойлар билан таъмин-лаш мақседида шахарларда ҳам, қишлоқ районоларда ҳам уй-жой қуришларини қар томонлама кенгай-тириш учун барча қораларни қўра-ётганлиги сийга маълум.

Кейинги йилларда амалга оши-рилган таъдирлар натижаида биз-нинг қишлоқ ҳўжалиғини ҳозирги вақтда ўз ривожига шундай дара-жага бориб етдикки, эндиликда у жон бошига гўшт, сўт ва ёғ етиш-тиришда Америка Қўшма Штатла-ридан яқин йилларга етиб олиш ва-зи-фасини муваффақиятли суратла ҳал қилаолади. Гўшт, ёғ, сўт етиш-тиришда ҳозирги вақтда бизда аҳ-вол қанай ва Америка Қўшма Штатларига аҳвол қанай? 1956 йилда жон бошига Совет Иттифо-қида 32,3 килограмм, Қўшма Штат-ларда 102,3 килограмм гўшт етиш-тириди. Бизда жон бошига 2,8 ки-лограмм сариг ёғ, АҚШда 3,8 ки-лограмм сариг ёғ етиштирилди, биз жон бошига 245 килограмм сўт етиштиридик, АҚШда 343 килограмм сўт етиштирилди. Бизда турбобиз-ки, жон бошига ёғ, сўт ва айниқса гўшт етиштиришда биз АҚШдан ҳо-эирча анча орқалда қолганмиз. Мен келтирган шу рақамлардан бизнинг ўз олдимизга қанай катта вази-фа қўйганимизни кўришиб турибди. Биз шу вази-фани бажаролаемизми? Ноумид қилилар: бу юкин кўтара оламиз, деб бизни қўрқотмоқчи бўладилар. Улар социалистик ҳўжа-лик имкониятларига ишонмайдилар. Мамлакатни билмайдилар, халқи-мизнинг қўнғиядиги озуларини ту-шунамайдилар, унинг бениҳоя ку-чларига ишонмайдилар.

Агар биз халқ фаровонлигини ошириш учун бошланган курашда юз берадиган қийинчиликлардан қўриб ўтирсак, у вақтда комму-нистлар бўлмас эдик, Лениннинг поғирдлари ва давомичилари бўлмас эдик. Биз олдимизга қўйган вази-фасининг буюқлигини, мураккабли-гини биламиз, аммо Коммунистик партия, совет халқи бу вази-фани бажаради. Бизнинг қатъий ишончи-миз социалистик қишлоқ ҳўжали-қини хитирдаги реал имкониятларга, янгор қолқозлар таърибасига асо-сланганлар.

Партия қўйган вази-фани бутун халқ маълумлаш ва қўллаб-қувват-лашди. Мамлакатда меҳнатқашлар шовбабси қудратли дарёдай тошмоқ-да. Колхозчилар гўшт, ёғ ва сўт етиштириш учун, беш, ўн марта ва бундан ҳам кўпроқ ошириш юзаси-да мажбуриятлар олмақдалар—бу ишонч ва умидини йўқотиб қўйган кишиларга уларнинг жавобидир.

Ҳозирги вақтда қолқоз чорвачи-лиги юксалмоқда. Ана шундай ш-ларда партия Марказий Комитетида 1958 йилдан бошлаб қолқозчилар-нинг ўз шахсий ҳўжалиқларинан қишлоқ ҳўжалиқ маҳсулотларини топ-шириш мажбуриятини бекор қилиш масаласи муҳокама этилди. Эн-ди-ликда биз бу ишни амалга ошириш

учун бутун имкониятга эгамиз. Бундай таъдирни амалга оши-риш миллион-миллон меҳнатқаш-лар учун катта ҳаётий аҳамиятга эгадир.

Мен партиянинг Совет Иттифоқи халқларининг турмуш шартларини янада яқинлаш мақседида амал-га ошираётган бошқа таъдирларни тўғрисида ҳам сўзлаб беришни ис-тирдим. Санъатимизнинг теъ ўсиши, меҳнат унумдорлигининг мунтазам ошиб бориши, ишлаб чиқаришни ма-шиналаштириш учун фан ва техник-данининг энг янги муваффақиятлар-дан кенг фойдаланиш бизга яқин вақт ичида етти соатлик иш қуни-га ўғин имкониин беради, кўмир, тоғ-руда санъатидан ёғ ости ишла-рида эса олти соатлик иш қунига ўғин имкониин беради. Капитали-стик мамлакатларда ишлаб чиқариш-ни машиналаштириш ва автомат-лаштириш меҳнатқашларнинг тур-муш шартини ёмнатлаштиришга олиб келди, ишчилар синфи учун оғмавий ишбиланшини келтириб чиқа-рди. Бизнинг социалистик мамла-катимизда аҳвол тамомилан бошқа-дир. Техника нақадар тақомиллашиб бор-са, ижтимоий меҳнат унумдорли-ги шу қадар тезроқ ўсди, меҳнатқаш-ларнинг турмуш даражаси кўтари-ладил. Биз етти соатлик иш қуни жорий қилиш кетидан олти соатлик иш қунига ҳам ўтамиз. Бунга кўп вақт қолмади. Бунинг натижаида маънавий маданият қар томонла-ма ривожлантириш учун, социали-стик жамият гражднларининг шах-сини қар томонлама ривожлантириш учун янада қудратли шартлар та-ъин қилинган. Моддий маля-ниянинг ривожлантириш учун чек-сиз имкониятларни қўлга киритил-ган ҳамда қисқа мулатта ичида ол-га қараб катта қадим ташладилар. Шу-ни оқиндан-оқин айтиш керакки, республикаларимиз халқлари ҳаёти-да Совет ҳокимияти йилларига юз берган буюқ тарихий ўзгаришларни биз ҳали чинакамга ёрқин кўрсати-б бераганимиз йўқ. Бу жиҳатдан ҳам бизнинг адабиёт ва санъат ходимларимиз халқ олдида анчагина қардорлардир.

Адабиётчилар ва rassomларга мамлакатимиздаги бар-ча миллатларнинг ҳаётини диққат-эътибор билан чуқурроқ ўрганишни масалат берамиз. Агар улар шун-дай қилсалар, минг-минглаб жонли мисоллар одамларнинг тақдирларини тубдан ўзгартиб кетганини, бизнинг халқимиз Улук Октябрь социалистик революциясининг 40 йиллигини ажойиб ютуқлар билан қутиб ола-ётганини исбот қилиб беради.

Мен кейинги йилларда Қозғос-тошда, Ўзбекистонда ва Тожикистон-да бир неча марта бўлидим, шунинг-дек Қирғизистонда, Болтиқ бўйи республикалари — Литва, Латвия ва Эстонияда бўлидим. Илгартиги вақтда Грузияда ҳам бўлган эдим.

Иттифоқчи республикаларимизнинг қар бирида ҳўжалиқ ва маданий қурилиш соҳасида жуза катта юту-қлар қўлга киритилган, жуза кўп маалаки қадрлар етишган.

Биз совет республикаларимизда экономика ва маданият жиҳатдан қолдиридан даражада гурираб яшашганини кўриб турибмиз! Совет ҳокимияти шартотида Коммуни-стик партиянинг раҳбарлигини остида коммунизм ишн учун олиб борила-ётган тарихий курашда ажойиб ки-шилар сўт етишди ва қамол то-пиди! Ана шу кишилар билан қўри-лиш сўбатлашган вақтингда ёзув-чилар ва rassomлар бизнинг киши-ларимиз образларини, улар соци-алистик дариб тургидан ва роғта ет-казган янги кишилар ақилининг адабиёт ва санъат асарларида му-носиб таъназлантириб беришга кам-дан-кам муваффақ бўлаётганлигини ҳафа бўласан ва афсусланасан. Ана шу янги кишилар инсоният озодли-ги ва бахти учун курашувчилар-дир, улар юксак маънавий фазилат-ларини коммунистик аҳлоқ ҳис-сёлаларини ўзарига муҳасамалаш-тирган кишилардир. Халқнинг қу-дратли ҳаёти билан, унинг меҳнат соҳасидаги фаолияти билан алоқа-ларини мустаҳкамлаш ёзувчилар ва rassomларга бизнинг кишиларимиз тўғрисидаги эскирган тасавурулар-ни йўқотиш, уларнинг қалбин, уларнинг характери, ўйлари ва

орзуларини билиб олиш имкониин беради ҳамда повестларда, роман-ларда, поэмаларда, пьесаларда, кино санъати асарларида, rassomлик ва музикада замондошларимизнинг ҳа-ққоний ва ёрқин образларини яра-тишга имконият беради.

Партия XX съезди ўз қарорлари-да экономика ва маданиятни янада юксалтириш ва ишнатин мақседида иттифоқчи республикаларининг ҳу-қуқларини қар томонлама кенгай-тириш ва ролларини ошириш, дефинча миллий сийсатини энчилик-ларининг амалга ошириш зарурлигини таъкидлади. Съездан кейин Партия ва Ҳукумат ана шу йўлда катта иш қилдилар ва бу иш натижалари барча республикалар ҳаётига ажой-иб таъсир кўрсатмоқда.

Шу муносабат билан КПСС Мар-казий Комитети ва Совет ҳукумати-нинг Россия Совет Федератив Со-циалистик Республикаси ҳуқуқла-рини кенгайтириш мақседида амал-га оширган энг муҳим таъдирларни тўғрисида алоҳида сўзлаб бермоқчи-ман. Россия Федерациясини Совет Иттифоқидаги барча қардош халқ-ларнинг ҳурматида қилди равишда сазовордир. СССРдаги барча соци-алистик миллат кишилари билан бир-лигиде руслар: Россия-онамиз, дейдилар. Маълумки, революцияни илгартириб қатълик демократик рус интеллигенциясининг вакиллари Россиядаги барча халқлар нители-генцияларининг янгор вакиллари билан маҳкам боғланган эдилар. Де-мократик рус интеллигенциясининг вакиллари миллий зулмга қарши актив курашдилар, турли миллат ва халқларнинг маданиятини ривож-лантиришга ҳаётбахш таъсир кўр-сатдилар.

Қаҳрамон рус ишчилар синфи болшевиклар партиясининг раҳбар-лиги остида барча миллат меҳнат-қашларининг ёвуз чоризмага қарши, буржуа-помешчиклар тузумига қар-ши курашга бошчилик қилиш ҳам-да социалистик революция қалаба-сини таъминладилар. Мамлакатимиз-даги буюқ социалистик ўзгаришлар қараётида рус халқи мамлакатнинг ўғинида маълум бўлган халқларига экономика ва маданият соҳасидаги асрий қозонлиқни тугатиш ҳамда уларни ўз даражасига етказиб олиш учун жуза катта ёрдам берди. Рус халқининг тинч қурилиш йиллари-даги, шунингдек уруш синвалари давридаги буюқ ва олижаноб иш-лари уни мамлакатимиздаги барча халқларнинг қизин миннатдорлиги ва ҳурматида сазовор қилди. Бу нарсаси СССР социалистик миллатла-рини қардошлик оиласидаги барча халқларнинг буюқ аҳамиятини зар-рача ҳам қамситмайди. Совет Итти-фоқимизнинг ҳамма халқлари комму-нистик қурилиш ишига ўзарини-нинг буюқ ҳиссаларини қўшмоқда-лар. Совет тузумининг оғилмаси ку-чи кўп миллатли Совет мамлакатим-изда барча халқларининг мустаҳкам қардошлик дўстлигига асосланган-дир.

Шунга эътибор қилиш керакки, ўртоқлар, Россия федерацияси дав-латдаги ўз аҳамиятини ва ўрнига му-носиб бўлган тўла ҳуқуқларга ке-йинги вақтгага эга бўлай келди. Нормал бўлмаган бу аҳвол КПСС XX съезидан кейин тузатилди. КПСС Марказий Комитетининг РСФСР Бюроси тузилди. Марказий Комитет-нинг Россия федерациясининг барча ишлари билан шугулланадиган ана шу оператив органи РСФСР пар-тиявий, ҳўжалиқ ва маданий ҳаёти-нинг ҳамма соҳаларига КПСС Мар-казий Комитети номидан раҳбарчи-лигини амалга оширмоқда. РСФСР Министрлар Совети санъатга, қиш-лоқ ҳўжалиғига ва маданий қури-лишга раҳбарлик қилиш учун зар-рур ҳуқуқларининг ҳаммасига эга-дир. Санъат ва қурилиш бошқа-рини эндида қайта қуриланлигини, РСФСРда иқтисодий маълумий рай-онлар бўйича 70 Халқ ҳўжалиғи кенташлари тузилганлигини респу-блика экономикасининг тараққитига янада қозонроқ раҳбарлик қилиш имкониин беради.

Иттифоқчи республикалар ҳуқу-қларини кенгайтириш юзасидан амал-га оширилган таъдирлар катта аҳа-миятга эга бўлиб, бу республика-ларнинг қар томонлама ривожлани-ши учун янада кентроқ имконият-лар очиб бермоқда.

Ўртоқлар! Бизнинг қучимиз — партия қатарларимизнинг бирлиги-дан, барча совет халқларининг бўзимас бирлигиде, Совет Итти-фоқи Коммунистик партияси Мар-казий Комитети теваратида мустаҳкам жиялалашганидир. Қатарларим-изнинг ана шундай монолит ва бўзимас бирлиги барқарор экан, жаҳон реаксиясининг ҳеч қандай қирқилари биз учун ҳавфи эмас.

II

назариясиз революцион практика-ни ҳам бўлиши мумкин эмас.

Марксизм-ленинизм назарияси ишчилар синфи туф маънафатларининг, меҳнатқашлар туф маънафатларининг ифодасидир. Марксизм-ленинизм назарияси доғма эмас, балки амалий революцион ҳаракат учун қўламадир. Тарихий тара-ққитнинг ҳар бири инги босқичида ҳаёт жамият аҳтишларидан келиб чиқадиган ўз вази-фаларини илгари сурлади. Назарияга ижодий ёнда-шиш, марксизм-ленинча фанни рив-ожлантира билиш ва илгари сил-жита билиш жонли таърибдан ил-мий жиҳатдан умумлаштириш асо-сида ижтимоий тараққитнинг пи-

асосда меҳнатқашларнинг моддий фаровонлигини қар томонлама оши-ришдан яборатдир.

Коммунистик партиянинг кейин-ги йилларда партия ва давлат қу-рилиш соҳасида ҳам, экономикани юксалтириш ва халқнинг турмуш даражасини кўтариш соҳасида ҳам амалга ошираётган таъдирларни пар-тияимизнинг бутун фаолияти нава-рини билан практиканинг мустаҳкам бирлигига асосланганлигини кўр-сатури қилидик. Сталин ҳаётининг сўнгги йилларида назария билан практиканинг бу алоқаси бузилган эди. Турмушдан ажралиб қолган, ўзарини марксизм-ленинча фаннинг қонинлари ва таъқиқларига деб ҳаёт қилдирган, амалда эса ленинизм билан алоқасини узаган ва пар-тиянинг туф маънафатларига қарши, халқнинг туф маънафатларига қарши қаратилган фракциячилик, ажра-тувчилик йўлида тушиб қолган ки-шилар ана шунини тушунамайдилар. Марказий Комитетининг июнь пле-нуми партия XX съезди томонидан белгиланган ленинча йўлга қарши чиққан Маленков, Каганович, Моло-товнинг ва уларга қўшилган Шенп-ловнинг партияга қарши группаси-ни фаш этиб ва роғий жиҳатдан тор-мор қилди. Бутун партиямиз, бутун совет халқи КПСС Марказий Комитети июнь пленумининг пар-тиянинг ленинча бирлигини янада мустаҳкамлашга қаратилган бу қар-орини ақиллик билан маълумла-ди.

Мен шундай одамларни биламан-ки, улар ўзарини назариячилар деб юрсалар ҳам, аслида уларнинг назария соҳасидаги бутун «доноли-ги» марксизм-ленинизм классика-рининг фикрларидан керак бўлса-бўлмас ниталар келтириб пеш қилишдан наргага ўтмайдил. Бундай шўррини қургур олимлар ўзарини назариячилар деб атайдилар-у марксизмнинг, одамлар сийсат, фан ҳамда санъат билан шугулланишга қодир бўлишдан аввал биринчи га-лда еттишлари, ишчилар, уй-жойга эга бўлишлари ва қийим киийла-ри керак, деган муҳим ҳақиқатни тушунолмайдилар. Бу таъмуқчилар ва қиротхонлар халқ ишлаб чиқ-аруви кучларини тезроқ ривожлан-тириш учун, жамоат бойлигини қў-лайтириш учун, ўз фаровонлигини ошириш учун, яхшироқ турмуш ш-артини яратиш учун ҳокимиятни ўз қўлига олганлигини унутиб қўйди-лар.

Агар Маркс, Энгельс ва Ленин ҳозир ўриларидан туриб қолсалар, улар ҳозирги жамият турмушини ўргатиш, назарияни ижодий таразда ривожлантириш ўрнига фалон рай-ондаги машина-трактор станцияси-ни нима қилиш керак деб классик-лардан нитата қидириб топнишга уринувчи ҳарфўр-нитатчиларини роса маҳсарлаб қузаган бўлар эди-лар. Чунотки, колхозчиларнинг ўз ҳўжалиқларидан қишлоқ ҳўжалиқ маҳсулотларини топшириш мажбу-риятлари бобида Маркс ёки Энгельс-дан кўрсатма қидириш қузилидик. Бизнинг экономикаимиз ва философиямиз ўртасида турмуш-нинг коммунистик қурилиш практи-касида ажралиб қолган кишилар борлигини эътироф этиш керак. Шундай экономистларнинг ҳам учра-тиш мумкинки, улар ҳозирги ша-ронда иш ҳақи тўғрисида гапир-ганларида бундан деярлик юз йил аввал Маркс ўзининг машҳур «Ка-питал» асарига келтирган мисол-лардан фойдаланадилар. Бундай одамлар, албатта, оз, аммо, афсу-ски, улар ҳали ҳам унда-мунда иш-лаб туради. Бундай экономистлар ҳаётини ақши билмаганликлари учун ҳам шу ҳаётдан конкрет мисоллар келтираломайдилар. Улар назария-чилар эмас, балки маълум гаплар-ни ёллаб олиб, ҳа деб тақорқилла-бедоладан тўтиқувлардир. Бундай «назарий» иш сариқ қачага ҳам арзаймайди.

Биз коммунистлар, актив револю-цион ҳаракат кишиларимиз, биз дунёни ўзгартиришни, коммунистик жамият қуришни ўз вази-фаси деб биламиз. Назариямизнинг қучи унинг ҳаёт билан мустаҳкам алоқа-да бўлганлигидир. миллион-мил-лон кишиларнинг ижодий таъри-басини умумлаштиришдан илгартир, ер юзидеги аҳолининг қўнғиялигини ташкил этувчи меҳнатқашларнинг туф маънафатларини ҳимоя қилаёт-ганлигидир. Марксизм-ленинча на-зариянинг қучи унинг моҳият эъти-бори билан революцион назария бўлганлигини, турмушнинг, аслики ва қозонлиққа тоғат қилмаслигиде, коммунистик келажак йўлини ёри-тиб туршида, халқларни ола бош-лаб боришида, ана шу максат йў-лида учрайдиган қийинчиликлар ва тўғирчаларни еттиб ўтишда уларга қўмақдон бўлаётганлигидир.

Марксизм-ленинчилар янги ҳаёт ижодчилар, эр революцион фикр-агилар, озуларни қанот ёйдири-ладиган дадил фаланга агиларни бў-либ майдонга чиқмоқдалар. Айни вақтда улар реал воқеани заминда маҳкам турган ҳаёт кишиларидир, ўз фаолиятида барча реал шартот на имкониятларни ҳисобга олаётган, қийинчиликлардан қўрқмайдиган, қийинчиликларни янгирайладиган, ҳа-ққатни, баъзан нақадар аччиқ бўлса-ҳам, ўз халқига ижодан рўй-рост айтишга қодир бўлган сезир сий-сатчилардир. Лениннинг поғирда-ри бўлган ва унинг ишнин давом эттираётган коммунистлар халқ қишда учун курашининг ҳозирги бос-қич-содати йўлида ўз олди-ларига энг мардондор вази-фаларини қў-ймоқдалар ва бу вази-фаларини амалга ошириш учун қуч-қувватларини алмаштирлар.

Ўртоқлар, партияимизнинг ҳўжа-лик тараққити соҳасидаги амалий фаолияти Ленин нақадар катта

аҳамият берганлигини аслайтми. Ленин айтган эдикки, биз, 100 милл-трактор бера оламиз эди, деҳқонлар: биз коммуниа, яъни коммунизм та-рафдоримиз, дер эдилар. Россияни электрлаш планин ишлаб чиқилган-да, Ленин бу планин партияимизнинг иккинчи программаси деб атаган эди.

Коммунистик қурилишнинг пар-тия XX съезди томонидан ишлаб чиқилган буюқ планлари мамлакат тараққитининг ҳозирги босқичида бизнинг жанговар иш программа-миздир. Бу планларда озиқ-овқат ва халқ истеъмол товарлари анча кўп ишлаб чиқариламоғи ва комму-низм йўлида янги буюқ қадим таш-ламоқ учун техникани узуқсиз та-раққий эттириш неғизига ишлаб чиқарувчи кучларни қучли равишда ривожлантириш қўзда тутилди.

XX съезд белгилган планларнинг амалга оширилиши жуза катта халқро аҳамиятга эгадир. Бу план-ларининг амалга оширилиши капи-талистик дунё идеологияларга соци-ализмга қарши душманлик ҳужури-ла деб таъқиқий этган капитали-стик мамлакатларда ақоли жон бо-шига товар ишлаб чиқариш маъ-нумотлари қабил вақтича, ўткинчи фактордан кенг қўлама фойдалана-ётган ана шу идеологияга қарши янги қадқатини зарба бўлади.

Ҳамма софид, бегараз кишилар бизнинг халқ ҳўжалиғимиз йил са-йини гурираб ривожланиш бориши билан бизнинг мамлакатимизда ва энг кўп тараққий эт

Адабиёт ва санъатнинг халқ ҳаёти билан алоқасини мустаҳкамлайлик

III

Адабиёт ва санъат арбоблари орасидан чиққан айрим вакиллари бу ҳақидаги ижодияти ва тебранишининг сабаби нима? Менинچа, бундай ҳолатнинг яна беришига айрим ўртоқларнинг Сталин шахсига сиғинишга доир партиявий танқид ҳолатининг бир томонлама, нотўғри тушулганликлари сабаб бўлган. Улар бу танқидни И. В. Сталиннинг партиямиз ва мамлакатимиз ҳаётидаги ижобий ролини ёппасига инкор қилиш деб таъкид этишга уриндилар ҳамда Совет мамлакатининг социализм қурилишларидаги оламшумул-тарихий муваффақиятларини эътиборсиз қолдириб, халқимизнинг социализм галабаси учун кураш тарихидан фақат соя томонларини ва хатотларинигина атайлаб қилириб топишдан иборат сохта йўлга кириб олдилар.

Америкада чиқадиган «Нью-Йорк таймс» газетасининг редактори билан қилган сўхбатимда, мен унинг: «Сталин тарихда қандай ўрин тутди?» — деган саволига жавоб бериб, Сталин Совет Иттифоқи тарихида муносиб ўрин тутди, дедим. Унинг катта камчиликлари ҳам бор эди, ammo Сталин содиқ марксизм-ленинчи, содиқ ва саботли революционер эди. Сталин ўз фаолиятининг сўнгги даврида кўпгина хатотларга йўл қўйди. Лекин у бизнинг мамлакатимиз учун, бизнинг партиямиз учун, бутун халқро ишчилар ҳаракати учун кўпгина фойдалар ишлар қилди. Бизнинг партиямиз, совет халқи Сталини унутмайди ва уни муносиб қарайди.

Шахсга сиғинишга доир партиявий танқид ҳолатининг тўғри тушушмоқ учун шун қучур аниқламоқ керакки, биз ўртоқ Сталин фаолиятида икки: ижобий томонини ва салбий томонини кўраш, унинг ижобий томонини қўллаб-қувватлаш ва жуда қадрайиш, салбий томонини аса танқид қилиш, қоралаш ва рад атамиз.

И. В. Сталин узоқ вақт давомида партиямиз Марказий Комитети составида раҳбарлик маъқилини ағдлаб келди. Унинг бутун фаолияти мамлакатимизда буюк социалистик ўзгаришларни амалга ошириш билан боғлиқдир. Ана шу йилларда социалистик қурилишнинг ленинча павларини амалга ошириш натижасида мамлакатимиз диққаси тўбора ўзгариб, Россиянинг Улут Октябрь революцияси галабасидан илгариги аҳолини аслайди. Россия чорин томонидан ярим мустамлака давлат аҳолига тушуриб қўйилган, итисоидий ва маданий жиҳатдан қолоқ мамлакат эди. Совет мамлакатининг ҳозирги аҳолига бу назар солиниб! Совет Иттифоқи буюк, қўдратли социалистик давлат бўлиб, жаҳон тарихи жарайнига ҳал қилувчи таъсир кўрсатмоқда ва бутун дунё меҳнатқилларининг қучур ҳурматига сазовор бўлмоқда.

Совет мамлакатининг таррақийидаги буюк муваффақиятлар Коммунистик партия ва унинг Марказий Комитети раҳбарлиги остида қўлга киритилди. И. В. Сталин Марказий Комитетда етакчи роль ўйнади. СССРда социализм қурилиши синдий думанларга ва уларнинг партия ичидаги агентларига—троцкичиларга, зиниёвчиларга, бухаринчиларга ва буржуа миллатчиларга қарши олиб бориладиган қаттиқ кураш шайида амалга оширилди. Бу сиёсий кураш эди. Партия бу думанларини ленинизм думанлари сифатида, мамлакатимизда социалистик қурилиш думанларини сифатида фўқ этиб, тўғри иш қилди. Улар сиёсий жиҳатдан қораланди ва адолатли қораланди.

Бу курашда Сталин фойдали иш қилди. Бунин мамлакатимиз ишчилар синфи, деҳқонлари ва интеллигенциясининг социализм учун олиб борган кураши тарихидан, Совет давлати тарихидан ўчириб ташлаш мумкин эмас. Биз бунинг учун Сталинни қадрайиш ва ҳурмат қиламиз. Биз И. В. Сталиннинг тобути ёнида туриб йўллаганмишда, бизнинг унга бўлган ҳурматики самимий эди. Биз ҳозир ҳам унинг партиямиз ва Совет давлати тарихида ўйнаган ижобий ролига самимий баҳо берамиз. Ҳар биями Сталинга ашпоар эдик, бу ишчи бизнинг Сталин билан биргаликда қилган ишмииз революция манфаатлари учун, ишчилар синфи, бутун меҳнатқилларининг манфаатлари учун қилинган ишга бўлган эътиқодимизга асосланган эди.

Сталиннинг партия ишига, халқ ишига жиҳий зарар етказган қўпол хатотлари ва муссонлари учун партиямиз, ҳаммамиз Сталинни кескин равишда қораламоқдамиз. Биз кўпгина содиқ ва содиқ кишиларини, партиямизнинг ва Совет давлатининг ҳоҳимларини йўқотдик, улар туҳматга урар, айбон, гуноҳсиз жабрландилар. Биз уларнинг қўлларини ҳозир оқладик. Партия шахсга сиғиниш даврида юзга келган нотўғри раҳбарлик усулларини қоралади ҳамда партия ҳаёти ва раҳбарлик принципларининг ленинча нормаларини тиклаш юзасидан, совет социалистик демократиянинг ҳар томонлама кенгайтириш юзасидан изчиллик билан астойдил иш олиб бормоқда.

Сталин ленинизм думанларига қарши курашда тўғри позицияда тургани ҳолда, бундай қўпол ва оғир хатотларга йўл қўйишга нима сабаб бўлди? Бу, ўртоқлар, мураккаб масала. Бу, Сталиннинг фожияси бўлиб, кўн жиҳатдан унинг шахсидаги, унинг характеридаги катта камчиликлардан келиб чиққан эдики, В. И. Ленин 1922 йил

декабрда партия съездида баган мактубида ана шу камчиликларини кўрсатиб берган эди. Сталиннинг бу камчиликларини унинг ҳаётининг сўнгги даврида айниқса ааж олд. Бу вақтда у партия ҳаётининг ленинча нормаларининг қўпол равишда бузиллишига йўл қўймошди, коллектив раҳбарлик принципларини менсимай қўйди, партия ва давлатнинг энг муҳим масалаларини яқна ўзи ҳал қилди, бу вақтда унинг кадрлар билан ва меҳнатқиллар оммаси билан алоқаси бўшашиб қолди. Аҳвол ана шу билан ҳам мураккаблашди, партия ва халқ думанини янговар Берия Сталиннинг шахсий камчиликларидан бизнинг ишмизнинг зарарига фойдаланди.

Бу ишда ўртоқ Маленковга ҳам катта айл тушди. У, Бериянинг таъсирига бутунлай тушиб қолди, унинг сояси бўлиб юрди, Бериянинг қўлида қурол бўлиб қолди. Ўртоқ Маленков партия ва давлатда юқори маъқилини ағдлаб туриб И. В. Сталин камчиликларининг олдини олиш уёбда турсин, балки Сталин ҳаётининг сўнгги йилларида унинг нуқсонлари ва одадларидан жуда усталик билан фойдаланди. У Сталини шундай ҳаракатларга ундадики, бу ҳаракатларини қаттиқ қоралаш керак бўлади.

Партиянинг шахсга сиғиниш оқибадларини тутатиш юзасидан олиб борган иши жуда катта ижобий аҳамиятга эга эканлиги энди ҳаммага равшандир.

Шахсга сиғинишга танқид қилиш ва унинг идеология иши соҳасидаги оқибатларини тутатиш ижобий ҳолатларни ўртасида ва даставвал ёзувчилар ўртасида чучур кечинмаларга ва жиҳий ўй-ҳаёлларга олиб келганлиги мутлақо табиийдир.

Бу ҳолин ҳаммадан кўпроқ ва ҳаммадан чўқурроқ қимлар кечирди? Мен, ўртоқлар, ёзувчилар, расомлар, ҳайкалтошлар, композиторлар ва бошқа санъат ҳолимлари ҳаммадан кўпроқ кечирди деб ҳисоблайман. Ёзувчилардан партияга, Марказий Комитетга ва демок, Сталинга яқин бўлган ўртоқлар айниқса чўқурроқ кечирдилар. Бу ижодий халққа яқинлик, ҳақнинг партиямиз раҳбарлигида қилган бад ишларига яқинлик эди. Бу ёзувчиларнинг асарларида партия ва халқнинг кураши ва галабалари тўғрисида самимий тўғу билан, ҳаққоний равишда ҳикоя қилинган. Бу асарларида ўртоқ Сталин образи ҳам тез-тез учраб туради. Бундай асарларнинг авторлари олжанлиб иш қилдилар, улар партиямизга яқин хизмат қилишни истайдилар, халқ билан биргаликда, партия раҳбарлигида юксак коммунистик идеаллар учун курашдилар. Аббатга, бир қатор ҳолларда шахсга сиғиниш давридаги умумий вазият таъсир остида адабиёт ва санъат асарларида И. В. Сталин шахси объектив бўлмаган тарзда, бир томонлама тасвирланди, партиянинг роли, халқнинг роли муносиб асқ еттирилмагани ҳолда И. В. Сталиннинг хизматлари ҳаддан ошириб юборилди.

Партия шахсга сиғинишнинг қизгин танқид қила бошлаганда, Сталин йўл қўйган хатотларини танқид қила бошлаганда, бизни ёзувчиларга уларнинг ўтмишдаги ижодий фаолияти оз бўлмаса бутунлай нотўғри бўлиб қўрина бошлади. Бизни адабиётчиларда, баган китобхоналаримизнинг ҳаммасини қайта ишлаб чиқишимиз керакмикин, деган қайфият ҳам туғилди. Шунин ҳам эътибор қилиш керакки, интеллигенция орасида илгариги вақтда бизнинг ишмиз учун курашда актив қатнашмаган баган кишилар ҳақимизнинг партия раҳбарлиги остида қўлга киритган ютуқларини таранум этган адабиёт ва санъат ҳолимларини ёмонлаб, уларнинг номига до тушира бошладилар. Улар «пардола» деган ҳақдоратли сўзни йўллаб топиб ишга солидилар ва бизнинг воқилигимиз тўғрисида, ҳақнинг яратувчилик меҳнати ва унинг буюк галабаларини ҳақда ҳаққоний асарлар баган ҳар бир кишига, адабиёт ва санъат асарларида совет кишиларининг ижобий образларини яратган кишиларга ана шу тамгани ёпиштири бошладилар.

Баган бир ўртоқлар: бизнинг кишиларимиз олган Сталин мукофоти қандай қараш керак, деган масалани кўймоқдалар. Менинчма, мукофотларга ҳурмат билан қараш, Сталин мукофоти лауреати фахрий белгисини фахрлилик тақиб юриш керак. Агар мен Сталин мукофоти олган бўлсам, мен лауреатлик фахрий белгисини тақиб юрган бўлардим, Сталин мукофотлари беришда хатотларга йўл қўйилди, бир қатор ҳолларда номусонли кишилар мукофот олдилар. Аммо бу ҳусусий масала. Ана шундай айрим ҳолларни истисно қилганда, фан, адабиёт ва санъат ҳолимлари Сталин мукофотларини ўз хизматларида яраша олдилар.

Шу нарасани рўй-рост ва очиқ-ойдин айтиш керакки, ўз халқига виждонан ва садоқат билан хизмат қилаётган, Ватанимизнинг коммунизм қурилишдаги муваффақиятларини халқ билан биргаликда қувонаётган ҳамда адабиёт ва санъат асарларида шу муваффақиятларини ифодалаш учун еркин бўқлар топаётган ёзувчиларини ва санъат ҳолимларини Коммунистик партия ҳамма вақт қўллаб-қувватлаб келди, қўллаб-қувватламоқда ва бундан кейин ҳам қўллаб-қувватлайди.

КПСС Марказий Комитети ҳисоблайдики, идеология ишларининг энг муҳим масалалари устида адабиёт ва санъат арбоблари билан ўтказиладиган ўртоқларча учрашувлар ва сўхбатлар жуда фойдалидир ва бунин ҳар томонлама қўллаб-қувватламоқ керак. Менга шу нараса жуда ёқтиди, кейинги вақтларда КПСС Марказий Комитетига бўлиб ўтган учрашувларда ва сўхбатларда ёзувчилар ва санъат арбоблари ўзларининг тўқиндантириб турган ҳамма масалалар устида ошқора ва бемалол галлашдилар. Улар ўзларининг дўстлари орасида сўзга чиқиб, гапирдилар ва уларнинг айтган гаплари тўғри тушуниди. Ана шундай учрашувлар ва алоқалар ўртоқларча қилришга олишмоқ учун гоат зарурдир. Бундай учрашувлар натижасида турмушимиз ва ишмизнинг энг зарур масалалари ўзаро тушуниб олинди ва бу масалаларга нисбатан ҳаммада тўғри қараш вужудга келди.

Адабиёт ва санъат масалаларига партиянинг шунчалик кўп эътибор бераётганлиги сабаби нима? Бунинг сабаби шунки, партиямизнинг идеология ишларида, меҳнатқилларчи коммунистик руҳда тарбиялаш ишда адабиёт ва санъатнинг роли гоат каттадир. Ёзувчилар, расомлар, ҳайкалтошлар, композиторлар, кино ва театр саъати ҳолимлари, барча интеллигенциямиз ўз ижодлари билан совет жамиятининг яратувчилик ишга актив қатнашмоқдалар, халқимизга содиқ хизмат қилмоқдалар. Коммунистик партия адабиёт ва санъат ҳолимларининг ўзининг содиқ дўстлари, ерламчилари деб қилади, идеология курашида ўзининг мустаҳкам таяничи деб ҳисоблайди. Партия адабиёт ва санъатнинг гуллаб-яшнаши тўғрисида, юксак голиялиги ва баъий маҳоратга эга бўлиши тўғрисида гамхўрлик қилиб келмоқда. Халқимизга меҳнатнинг завоқ ва шавқини акс еттирадиган, халққа тушунарли бўлган адабиёт, суратнашлик, музика асарлари керак. Социалистик реализм методи маъна шундай асарлар яратмоқ учун чексиз имкониятлар таъминлаб беради. Партия эи идеология таъсирларининг адабиётга ва санъатга суқлиб киришига қарши, социалистик маданиятга думанлик билан қилинган хамлаларга қарши омонсиз курашиб келмоқда.

Адабиёт ва санъат ҳоҳасидиган голий курашининг мураккаблиги ва ўзига ҳос ҳусусиятлари ҳозирги вақтда ана шундан ҳам иборатки, бизга адабиётни ва санъатни фақат сўридан бўладиган хамлаларини муҳофаза қилиб қолмасдан, шу билан бирга айрим ижодкор ҳолимларнинг адабиётни ва санъатни нотўғри йўлга сурати, таррақийнинг боти йўлидан четта бориш мақсадигаги уринишларидан ҳам муҳофаза қилишмизга тўғри келмоқда.

Тараққийнинг боти йўли аса шундан иборатки, адабиёт ва санъат ҳамма халқнинг турмуши билан чамбарчас боғлиқган бўлиши, социалистик воқилигимизнинг бойлигини ва рағбат-рағбатлигини ҳаққоний акс еттирадиган бўлиши, совет халқининг улут ўзгаришувчилик фаолиятини, унинг олжанлиб мулозаси ва мақсалларини, юксак маънавий хислатларини ёркин ва ишонарли қилиб кўрсатиб берадиган бўлиши. Халқин коммунизм қурилишда янги муваффақиятлар учун курашга сафарбар қилиш адабиёт ва санъатнинг юксак ижтимоий бурчирид.

Шунин эътибор қилиш керакки, ўртоқлар, ёзувчиларимиз ва санъат арбобларимиз орасида ўз беги остидаги заминин баъзан йўқотиб қўётган, тўғри йўлдан тойиб кетайтган айрим кишилар ҳали ҳам бор. Бундай кишилар адабиёт ва санъат вазиёсини хато равишда, бузиб талқин қилмоқдалар. Улар адабиёт ва санъатнинг вазиёсини фақат камчиликларини топиб кўрсатишдан, нуқул турмушининг салбий жиҳатлари ҳақда, машаққатларини кўрсатувчи фактлар ҳақда гапириб, турмушдаги барча ижобий жиҳатларни ҳақда оғиз очмасликдан иборат деб тушунишгаги уриндилар. Ҳоҳоланки турмушдаги маъна шу ижобий янги ва прогрессив жиҳатларининг ҳаммаси социалистик жамиятнинг барқ урли ривожланиб бораётган воқилигидиган асосий жиҳатларидир.

Совет жамиятининг издам ривожланиб боришини кўрсатувчи ҳаққоний ва ёркин маъналарини, замонадорларимизнинг ижобий образларини ўз асарларида гавдалантираётган ёзувчилар ва санъаткорларга ана шундай хато ва зарарли қарашлар ва қайфиятлар оғаси бўлган кишилар қарши бўлиб чиқдилар. Ур-қалтакчилар, масалан, ўртоқ Грибачев ва бошқа шулар сингари баъзан ёзувчиларни масхара қилиб, бундай ёзувчиларга «бўёб» деб ном қўйдилар.

Адабиётда тўғри позицияда турган, турмушдаги ижобий ҳолимларни тўғрисида ёзаётган ёзувчиларни биз қўллаб-қувватлаёмиз. Аммо бизнинг бу таъминдан ўшандай ёзувчилар баган ҳар бир асар у ёки бу хил камчиликлардан холи бўлади ва таъ-

кид қилиниши мумкин эмас деган маъно келиб чиқмайди. Эҳтимолик, бу ўртоқларнинг ижобий ишда айрим хатотларга берилиб кетишлар ҳам бўлганлар, лекин маъна шунинг ўзигина уларни қойиш, улар қилган фойдалар ишларини инкор этиш учун ҳеч кимга ҳуқуқ ва асос берамайди.

Баъзи бировлар адабий ҳаётдаги фактлар ва ҳоҳсаларга маъна шундай баҳо беришни турмушини бирёқлама акс еттиришга, воқилигимиздаги камчиликлар ва қийинчиликлардан кўз юмшга қаққириб деб талқин қилишга уриниб кўришлари ҳам эҳтимолик. Лекин биз бундай равиол восталар билан қилингандаги уринишларини олдинданог қатъийин рад қиламиз.

Биз, коммунистларини, ҳеч ким танқиддан қўйишди. ишлага камчиликларини ҳас-пўшлагма ва аширишга яттилади деб айблай олмайдик. Танқид ва ўз-ўзини танқиддан қўйиш умри тугаб бораётган синфларга ва уларнинг сиёсий партияларига ҳос бир нараса эканлигин тарихий таърибда ибот қилинган. Энг илқ сир сиёсий сиёсий раҳбари бўлган, коммунизм кураётган халқнинг йўлбошчиси бўлган Коммунистик партия ўзининг улут ўзгаришувчилик фаолиятини энг революцион ва ўз моҳияти билан энг таъқидий наъарига бўлган марксизм-ленинизм байроғи остида амалга ошириб келтирилган. Коммунистик партия улут мақсад йўлидаги ҳеч қандай қийинчиликлардан қўққан эмас ва қўқмайди, ҳамма ҳақиқатга дадил ва тўппа-тўғри қарайди. У халқ манфаатларига хизмат қилади, камчиликларини ва хатотларини ошқора равишда ва шафқатсизлик билан очиб ташлаб танқид қилади, ишмизнинг муваффақияти бўлиб чиқиниш учун омма билан биргаликда камчиликларини йўқотиш ва хатотларини тузатиш йўлларини белгилайди.

Коммунистик партия, унинг Марказий Комитети ўзининг бутун фаолиятида камчиликларини қандай қилиб очиб ташлаш ва йўқотиш намуналарини кўрсатиб келмоқда. Масалан, партиянинг қилмоқ ҳўжамаси масалаларга доир, саноат ва қурилиш божқаринини қайта қуриш масалаларига доир қарорларини, махаллий органларга катта ҳуқуқлар бериш ва уларнинг ишлага тамаб-бускорлигини ошириш тўғрисидаги, давлат ва партия апаратларнинг ишларини қисқартиш ҳамда раҳбарлик услубини ва метолларини тақомиллаштириш тўғрисидаги қарорларини асалаб қўйди. Шахсга сиғиниш танқид қилинганлиги, унинг оқибатларини тутатиш учун изчиллик ва дунт билан кураш олиб борилаётганлиги партиямизнинг юксак ленинча принципаллигини, марллизмни ва қатъийат билан иш олиб бораётганлигини кўрсатувчи далил эмасми, ахир. Партия XX съездининг, Марказий Комитет пленумларининг қарорлари ботилсизмига танқид ва ўз-ўзини танқид руҳи билан, хатотларга ва камчиликларга муросасиз бўлиш руҳи билан сўғирляди. Улут Ленин, принципнали сиебат бериб-бир тўғри сиебат бўлади деб таъмин берган эди. Партия ҳар бир коммунистдан, партия ва давлат органларининг ҳар бир ҳолимидан топирилаган иш учун юксак даражада жавобгар бўлишини талаб қилади ва ўзининг амалии ишда партиянинг сиёсий йўлидан чекинган, партия ва халқнинг манфаатларини унутиб қўйган кишиларнинг ҳаммасини қаттиқ масъулиятга тортиди. Ҳар бир ҳолим қандай мақсадга турмасин, ўтмишда қандай катта хизматлар қилган бўлмасин, бу нараса унинг танқиддан четда қолмаси, партия ва халқ олдида масъулиятдан бўйин товлашга ҳуқуқ берамайди.

Бутун ган қандай позицияда туриб ва қандай мақсадни қўллаб танқид қилишларидир. Биз камчиликларни ва хатотларини йўқитишдаги го деб билиш, шу камчиликлар ва хатотларни туғатмоқ учун, совет тузумимизини, Коммунистик партия позицияларини тагин ҳам кўпроқ мусаҳкамламоқ учун, янги муваффақиятларга ва олга томон тагин ҳам тараққ харақат қилишни таъминламоқ учун камчиликлар ва хатотларни оғиз таймлаймиш ва танқид қиламиз. Ҳўш, баъзи ёзувчилар камчиликларини танқид қилишга қиринганлариди, қандай ҳолга тушиб қолмоқдалар! Улар турмушини билимай, зарур сиёсий таърибга аёла бўлмай, турмушдаги асосий ва белгиловчи жиҳатларини кўра олмай, айрим ҳолимларнинг камчиликларига ва хатотларига ёпишиб оладилар, ҳеч бир суринишларга ва йўлаб қўрмай, ҳамма камчилик ва хатотларини бир уюм қилиб тўлаб, ўзлари ваҳимга тушиб қолдилар ва бошқаларга ҳам ваҳима солмоқчи бўладилар.

Масалан, ёзувчи В. Дудинев шундай янчи ҳолга тушиб қолди. Унинг «Нонинг ўзигина рияк-рўз бўлмайди» деган китобида салбий фактлар атайин бўрттириб кўрсатилган ва биға нисбатан нодостлик позицияларидан туриб тенденсиз равишда ёритилган. Ҳозирги вақтда чет аладрларги реакция кучлар бу китобдан биға қарши фойдаланишга уринмоқдалар. Дунинев китобида тўғри, кучли синган саҳифалар ҳам бор, лекин китобнинг умумий йўналишини ўз асосий эътибори билан нотўғридир. Бу китоби ўзгани ки-тобхонда, унинг автор турмуши-

мизда ўзи кўрган камчиликларини йўқотишга зарарча парво қилмай, аксинча, бу камчиликларини атайин бўрттириб, заҳарканда қилиб қўла-ёттир деган тасаввур ҳосил бўлади. Адабиёт ва санъат асарларида воқилиш бу тахлитда тасвирлашининг ўзи воқилиқни бузиб, қийишқ ойнада кўрсатишга яттилишдан бошқа нараса эмас.

Шу ҳол гоат ачинариқидирки, баъзи адабий-бадий журналлар ва нашриятлар маъна шу соғлом бўлмаган зарарли тенденцияни пайқаб олмадилар ҳамда унга ўз вақтида тўғри баҳо ва зарба берадилар. «Ноний мир» журналы редакцияси Дудинев китоби сингари асарларини эълон қилмоқ учун журнал саҳифаларини бериб қўйди. Бир қанча адабий бадий журналларнинг редакциялари ва баъзи нашриятларининг раҳбарлари ўз маъқилари юксалигида турмай қолдилар, бир қанча ҳолларда аса принципал позициялардан тойиб кетдилар. Бу ўртоқлар шунин унута бошладиларки, матбуот бизнинг асосий голий қурилишдир. Матбуот ишчилар сиёсийнинг душманларини, меҳнатқилларини душманларини парамда қилишни лозим. Армия қуросиз урушга олмайдик, партия ҳам матбуот сингари ўткир ва жанговар қуросиз ўзининг мафкурании ишини муваффақиятлар равишда олиб бора олмайдик. Биз матбуот органларини ишонсиз кишиларнинг қўлига топшириб қўйишимиз мумкин эмас, бу органлар энг садоқатли, энг ишончли, сиёсий саботли ва ишмизга содиқ ҳолимларнинг қўлида бўлиши лозим.

Бунин унуттиш шунга олиб келдики, Ёзувчилар созининг баъзи босма органлари адабиётга принципнали йўлни изчиллик билан муҳофаза қилиш ўрнига бундай турмушдаги турган айрим кишиларнинг кучли таъсир остига тушиб қолдилар ва ҳақиқатда соғлом бўлмаган қайфиятлар ва тенденцияларини ўтказиб бошладилар. Бу гаплар айниқса «Литературная Москва» альманаҳини таърифлашдир. Бу альманаҳга голий жиҳатдан зарарли асарлар ва мақолалар эълон қилинди, жамоатчиликимиз ва аввало ёзувчиларнинг ўзлари бу асарларини ва мақолаларини қаттиқ қоралашди. Бу ҳақда кўпгина адабиётчилар Ёзувчилар союзи правленисининг пленумида ҳаққоний равишда гапириб ўтидилар. Аммо альманаҳ редколлегиясининг аъзолари ўз хатотларига нисбатан бўлган танқидга, ўз қаламхак ўртоқларини, ёзувчиларнинг қиркига ҳурматсизлик билан қарашди ва ўз позицияларини ҳақида тўппа-тўғри қилиб виждонан гапирилган бўйин товладилар. Ўртоқ Ўлтир тўғрисида алоҳида гапириб ўтиш керак. Шу вақтда ҳам у «Литературная Москва» альманаҳининг йўли тўғри йўл эди деган фикрлар қайтаёттир, альманаҳга эълон қилинган ва биға ёт идеяларини тарғиб қилаётган асарларини ўз ҳўмюси остига олмақда.

Адабиёт ва санъат арбоблари орасида партиявийлик тўғрисида, халқчилик тўғрисида, ижод эркинлиги тўғрисида ва партия раҳбарлиги тўғрисида кўп гапирилмоқда. Бу масалаларга жиҳий эътибор бериб арийдик. Бу масалалар тўғрисида айниқса шунинг учун ҳам гапирмоқ керакки, бу ҳақда одамларнинг миясини чалқайтирадиган ва чуқувтирадиган, адабиёт ва санъат масалаларда партиянинг сиёсийни, идеология ишнинг ана шу жуда муҳим соҳаларига партия томонидан қилинган раҳбарлигининг ленинча принципларини тўғри тушунишга ҳалақит берадиган нотўғри ва қаламхак фикрлар кўп гапирилди ва ёзилди.

Адабиёт ва санъатнинг партиявийлиги ва халқчилиги тўғрисида бир неча мулоҳазаларни айтиб ўтмоқчиман. Аввало партиявийлик ва халқчилик деган тушувларини бир-бирига қарама-қарши қилиб қўйиш ярамайди. Совет социалистик жамиятининг кучи Коммунистик партия билан халқнинг бирлигидадир. Халқнинг тул манфаатларини ифодаловчи Коммунистик партиянинг сиёсати совет ижтимоий ва давлат тузумининг ҳақий неғизидир. Шу сабабли бизнинг совет шароитида Коммунистик партия сиёсатини амалга оширишда актив қатнашмасдан туриб халққа хизмат қилиш мумкин деб ўйлаш катта ҳато бўлур эди. Партиянинг қарамларига, унинг сиёсий йўлига қўйилмасдан туриб, халқ билан бирга бориш мумкин эмас. Кимки, халқ билан бирга бўлиш истаса, у ҳамма партия билан бирга бўлади. Кимки, партия позицияларига мустаҳкам турса, у ҳамма халқ билан бирга бўлади.

Бадий ижодиёта партиявийлик санъаткорнинг расмий равишда партияга мансуб бўлиши билан белги-ланмайди, балки унинг эътиқодлари, голий позицияси билан белги-ланган. Бизга ўзлари партия аъзоси бўлмасалар ҳам, лекин асарларининг голий маъзунини, сиёсий йўналишини чучур партиявий руҳда бўлган ва халқнинг манфаатларини ифодаловчи деб халқ томонидан ҳақли равишда танилган ахши ёзувчилар оз эмас.

Агар санъаткор коммунизм идеалари учун, ўз халқининг бахтли бўлиши учун курашинини ўз ҳаётининг мақсади қилиб олган бўлса, агар у халқ манфаатлари билан, халқнинг истак ва орузлари билан яшаётган бўлса, у қандай томони

олимасин, турмушининг қандай ҳоҳасини акс еттирмасин, унинг асарлари халқ, партия ва давлат манфаатларига мос бўлиб туша беради.

Бундай санъаткор халққа хизмат қилиш йўлини ёркин равишда, бемалол, ўз эътиқоди ва истеъдодига кўра, қўлдан қилибнинг ҳоҳишига кўра ташлаб олади. Халқ чинакам ёркин, ўз тақдирининг чин ҳўжайини ва янги турмушининг ижодкор бўлган социалистик жамият шароитида ўз халқига содиқ бўлиб хизмат қилаётган санъаткор ўз ижодиётида ёркинми ёки ёркин эмасми деган нарсани билмайди. Бундай санъаткор учун воқилиқ ҳоҳсаларига қай тахлитда ёндашиш масаласи равшандир, бундай санъаткорнинг мослашишга, ўзини мажбур қилишга аҳтиёжи йўқ, турмушини Коммунистик партия позициясида туриб ҳаққоний ёритиб бундай санъаткор учун ҳақий эҳтиёж бўлиб қолади, у мустаҳкам туради, ўз ижодиётида шу позицияларини қаттиқ туриб ҳимоя ва муҳофаза қилади.

Адабиёт ва санъат асарларида жамиятининг, халқнинг турмушининг ҳаққоний ёритиш шу турмушининг асоси бўлган социалистик воқилиқнинг ижобий, ёруғ ва ёркин жиҳатларини кўрсатиб бериш ҳам, шунингдек олға томон илзам ҳарақат қилишмига тўқилиш бўлиб турган камчиликларини танқид қилишни, салбий ҳоҳсаларини очиб ташлаш ва қоралашни ҳам тақвоо қилади.

Турмушда, воқиликда ижобий нарсалар билан бир қаторда ҳамма салбий нарсалар ҳам мавжуддир, кўпичча туллар билан бир қаторда чакитқанақалар ҳам ўсиб туради. Воқилиқни акс еттирадиган бутун ган авторнинг ўзига боғлиқдир. Агар у партия позицияларига туриб халққа хизмат қилса ва янги жамият қуришда халққа сядиклиги билан ёрдамлашини, коммунизм қуриш учун курашда йўлни тоғалаб бериш истаса, бундай ёзувчи, санъаткор, ҳайкалтарош, композитор ишчилар, колхозчилар, киёиллар ҳаётида, айрим кишилар ҳаётида, қорхоналар коллективини, колхозлар, совхозлар ҳаётидан ахши мисолларни етарли равишда топади ва салбий мисолларга қарама-қарши қилиб қўйиб, ижобий ҳоҳсаларини қўллаб-қувватлай олади, ёркин бўёларда ҳаққоний қилиб кўрсатиб бера олади. Аммо автор ўз халқининг муваф

